

“ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା ଘଠାରା ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅନୁଭବ କରି ନିଜର ମାଷ୍ଟର ଡ଼୍ଝାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଂରୂପକୁ ପ୍ରକଟ କର”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ନିଜର ରାଜକୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ ପରିବାରକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ରାଜକୀୟତା ବା ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ମୂଳଦୁଆ ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା । ପବିତ୍ରତାର ପୂର୍ତ୍ତାକ ରୂପରେ ସମସ୍ତତ୍ୱକ ମସ୍ତକରେ ଆଲୋକର ମୁକୁଟ ଚମକୁଛି । ଏହିଭଳି ଚମକଦାର ମୁକୁଟଧାରୀ ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ହିଁ ଅଟ, କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ରତାକୁ ଆପଣାଇ ନେଇଛ । ତେବେ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରଭାବ ଆଦିକାଳରୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । କ’ଣ ନିଜର ଆଦି ଏବଂ ଅନାଦି କାଳ ମନେ ପଡ଼ୁଛି ତ! ମନେ ପକାଅ, ଅନାଦି କାଳରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ବିଶେଷ ଚମକଦାର ଆତ୍ମା ହୋଇ ଚମକିଥାଅ, ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାନ୍ତ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚମକ ସମସ୍ତତ୍ୱକ ସାଥୀରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଚମକଦାର ଅଟେ । ଯେପରି ଆକାଶରେ ତାରାମାନେ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ତାରା ବିଶେଷ ଚମକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସେହି ରୂପରେ ଦେଖୁଛ ତ? ପୁଣି ଆଦିକାଳରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାର ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କେତେ ମହାନ ଥିଲା? ଏବେ ସମସ୍ତେ ଆଦିକାଳରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲ ତ? ପହଞ୍ଚିଯାଅ । ଚେକ୍ କର ମୋ’ର ଚମକିବାର ରେଖା କେତେ ପ୍ରତିଶତରେ ଅଛି? ତେବେ ଆଦିକାଳରୁ ଅନ୍ତିମ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାର ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କାୟମ ରହିଛି । ଅନାଦି କାଳରେ ଚମକଦାର ତାରକା, ଚମକଦାର ପିତାତ୍ମକ ସହିତ ନିବାସ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ଏବେ ନିଜର ବିଶେଷତାକୁ ଅନୁଭବ କର । ପହଞ୍ଚିଗଲ ତ ସମସ୍ତେ ଅନାଦି କାଳରେ? ପୁଣି ସାରା କଳପ ଭିତରେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରାଜକୀୟତା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ରହୁଛି କାହିଁକିନା ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର କେହି ବି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ପବିତ୍ରତାର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ତୁମ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବାତ୍ମକ ଘଠାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଏବେ ନିଜର ଆଦି କାଳକୁ ଆସିଯାଅ । ଅନାଦି କାଳକୁ ତ ଦେଖିଲ, ଏବେ ଆଦି କାଳରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାର ରାଜକୀୟତାର ସଂରୂପ କେତେ ମହାନ ଅଟେ! ଏବେ ସମସ୍ତେ ସତ୍ସମ୍ପର୍କରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲ ତ! ପହଞ୍ଚିଗଲ ତ! ଆସିଗଲ? ତୁମମାନଙ୍କର ଦେବତା ସଂରୂପ କେତେ ସୁନ୍ଦର । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ରାଜକୀୟତା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସାରା କଳପ ଭିତରେ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାର ନାହିଁ । ତେବେ ଦେବତା ରୂପର ଚମକକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା! ଏତେ ମହାନ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଏସବୁ ପବିତ୍ରତାର ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତି ଅଟେ । ଏବେ ଦେବତା ରୂପର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ମଧ୍ୟ କାଳକୁ ଆସିଯାଅ । ଆସିଗଲ? ଆସିବାର ଅନୁଭବ କରିବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ଅଟେ ନା । ତେବେ ମଧ୍ୟ କାଳରେ ବି ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ତୁମ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ରାଜକୀୟତା ସମ୍ପନ୍ନ ଚିତ୍ତ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେ ରାଜକୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ନିଜର ପୂଜ୍ୟ ସଂରୂପର ଚିତ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିଗଲା ନା! ଏମିତି ତ ଧର୍ମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ତ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଧର୍ମପିତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଅଭିନେତା ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତର ବା ମୂର୍ତ୍ତିର ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ବିଧି ପୂର୍ବକ ପୂଜାରେ ଫରକ ରହୁଛି । ତେଣୁ ନିଜର ପୂଜ୍ୟ ସଂରୂପ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିଗଲା ତ! ଆରହା ଏବେ ଅନ୍ତିମ କାଳର ସଂଗମସ୍ତରକୁ ଆସିଯାଅ, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ଚରିତ୍ କରୁଛ ନା! ଚକ୍ର ଲଗାଅ ଏବଂ ନିଜର ପବିତ୍ରତାର ଏବଂ ବିଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କର । ତେବେ ଅନ୍ତିମକାଳ ସଂଗମସ୍ତରରେ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରମାତ୍ମ ମିଳନର, ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହର, ପରମାତ୍ମ ପାଠପଢ଼ାର ଭାଗ୍ୟ ତୁମଭଳି କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରଚନା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ରଚନା ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଯାହାଘଠାରା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବାବାତ୍ମକଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛ । ତେବେ ଏହି ସାରା ଚକ୍ର ଭିତରେ ଅନାଦିକାଳ, ଆଦିକାଳ, ମଧ୍ୟ କାଳ ଏବଂ ଅନ୍ତିମକାଳରେ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତିର ଆଧାର ପବିତ୍ରତା ହିଁ ଅଟେ । ସାରା ଚକ୍ର ତ ଲଗାଇ ଦେଲ ଏବେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର, ନିଜକୁ ଦେଖ, ଦେଖିବାର ଆଇନା ତ ଅଛି ନା! କ’ଣ ନିଜକୁ ଦେଖିବାର ଆଇନା ଅଛି ତ? ଯାହାତ୍ମକ ପାଖରେ ଅଛି ସେମାନେ ହାତ ଡାକାଅ । କ’ଣ ଆଇନା ସଂରୁଦ୍ଧ ଅଛି ତ? ତେବେ ଆଇନାରେ ଦେଖ ମୋ’ର ପବିତ୍ରତାର ପରିମାଣ କେତେ? ପବିତ୍ରତା କେବଳ ବ୍ରହ୍ମପରମ୍ପରା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମପାତାଳୀ ମଧ୍ୟ । ମନ-ବଚନ-କର୍ମ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ସବୁଥିରେ ପବିତ୍ରତା ଅଛି ତ? କେତେ ପ୍ରତିଶତ ଅଛି? ଶତକଡ଼ା ହିସାବରେ ପବିତ୍ରତାର ମାତ୍ରା ବାହାର କରିବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଚୀତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ତ? ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ତ? ଆରହା ବୁଦ୍ଧମାନ ଅଟ । ମାତାମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି? ଜଣା ଅଛି? ଆରହା!

ତେବେ ପବିତ୍ରତାକୁ ପରଖିବା ପାଇଁ ନିଜର ବୃତ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ କୃତିକୁ ଚେକ୍ କର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାର ବୃତ୍ତି ଯେଉଁଭଳି ହୋଇଥିବ ତାହା ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆସିଗଲାଣି ନା । ଚିନ୍ତା କର, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାର ବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା,

ଶୁଭକାମନା । ଅନୁଭବୀ ତ ଅଟ ନା! ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି କିପରି ହୋଇଥିବ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖିବାର ଦୃଷ୍ଟି । ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହି କଥା କହିବା ଏବଂ ସେହିଭଳି ଚାଲିବା । ଶରତକର୍ତ୍ତରେ ଶୁଣାଉଛୁ । ବିସ୍ତାରରେ ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାଷଣ କରିପାରିବ, ଏବଂ କୃତି ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମରେ ସୁଖ ନେବା, ସୁଖ ଦେବା । ଏହାକୁ ଚେକ୍ କର - ମୋ'ର ବୃତ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି, କୃତି ଏହି ଅନୁସାରେ ଅଛି ତ? ମୋତେ ସୁଖ ହିଁ ନେବାର ଅଛି, ଦୁଃଖ ନେବାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର କେବେ କେବେ ଦୁଃଖ ନେଇଯାଉ ନାହିଁ ତ? କେବେ କେବେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ନେଉଛ କି? ଦୁଃଖ ଦେବାବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ନା! ଧରିନିଅ ସେ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି, ତେବେ କ'ଣ ତୁମେ ତାକୁ ଅନୁକରଣ କରିବ? କ'ଣ ଅନୁକରଣ କରିବ ନା ନାହିଁ? ଅନୁକରଣ କାହାକୁ କରିବାର ଅଛି? ଦୁଃଖଦାତାକୁ ନା ବାବାଟ୍ଟକୁ? ବାବା, ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା, ନିରାକାର ବାବାଟ୍ଟକ କଥା ଛାଡ଼ କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କେବେ କୌଣସି ପିଲାଠାରୁ ଦୁଃଖ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି କି? ସୁଖ ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ଦେଇଛନ୍ତି । କ'ଣ ଫଲୋ ଫାଦର କରୁଛ ନା କେବେ କେବେ ନେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ୁଛି? ଯାହାର ନାମ ହିଁ ଦୁଃଖ, ଯେତେବେଳେ କେହି ଦୁଃଖ ଦେଉଛି ବା ଅପମାନ ଦେଉଛି, ତେବେ ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ ଏହା ଖରାପ ଜିନିଷ, କେହି ଯଦି ତୁମକୁ ଅପମାନ ଦେଉଛି ତୁମେ କ'ଣ ତା'କୁ ଭଲ ଭାବୁଛ? ଖରାପ ମନେ କରୁଛ ନା! ତେବେ ସେ ଯଦି ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି ବା ଅପମାନିତ କରୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି କେହି ଖରାପ ଜିନିଷ ଦେଉଛି, ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ଖରାପ ଜିନିଷକୁ ନେଉଛ କି? ନେବ କି? କ'ଣ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ନେବ କି? ଅଧିକ ସମୟ ନୁହେଁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ନେବ କି? କ'ଣ ଖରାପ ଜିନିଷକୁ ନିଆଯାଏ କି? ତେବେ ଦୁଃଖ ବା ଅପମାନଟ୍ଟକୁ ନେଉଛ କାହିଁକି? ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ଭିତରେ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ରୂପରେ କାହିଁକି ରଖୁଛ? ତେବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ମୁଁ କାହାଠାରୁ ଦୁଃଖ ନେଉଛି କି? ନା ଦୁଃଖକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୂପରେ ଦେଖୁଛି? କ'ଣ ଭାବୁଛ - ଦୁଃଖ ନେବା ଠିକ୍ କି? ଠିକ୍ କି? ମଧୁବନବାଲା ଠିକ୍ କି? ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ନେବା ଦରକାର କି? ଦୁଃଖ ତ ନେଇଯିବା ଉଚିତ୍ ନା! ନେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନେଇଯାଉଛ । ଭୁଲରେ ନେଇ ଯାଉଛ । ଯଦି ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହେଲା ତେବେ ଦୁଃଖୀ କିଏ ହେଲା? ମନ ଭିତରେ ଯଦି ଅଳିଆ ରଖିଲେ ତେବେ ଅସୁବିଧାରେ କିଏ ପଡ଼ିବ? ଯେଉଁଠି ଅଳିଆ ରହିଥିବ ଅସୁବିଧା ତ ସେଇଠି ହେବା ନା! ତେଣୁ ସେହି ସମୟରେ ନିଜର ରାଜକୀୟତାକୁ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ସମଗ୍ରକୁ ଆଣ ଏବଂ ନିଜକୁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିବ? ଜାଣିଛ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାଧି ବା ମହିମା ହେଲା ସହନଶୀଳତାର ଦେବୀ ବା ଦେବତା । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କିଏ ଅଟ? ସହନଶୀଳତାର ଦେବୀ ବା ଦେବତା ଅଟ ନା ନାହିଁ? ନା କେବେ କେବେ ହେଉଛ! ନିଜର ପଦକୁ ମନେ ପକାଅ, ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ କିଏ? ଏହାକୁ ସମ୍ପ୍ରତିକୁ ଆଣ । ସାରା କଲ୍ପର ବିଶେଷ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରତିକୁ ଆଣ । ସମ୍ପ୍ରତି ତ ଆସିବ ନା!

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ଶବ୍ଦକୁ ଯେପରି ସହନଯୋଗରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛ କାରଣ ମୋ'ର ଶବ୍ଦର ବିସ୍ତାରକୁ ସାରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କ'ଣ କହୁଛ? ମେରା ବାବା । ଯେତେବେଳେ ବି ମୋ'ର ମୋ'ର ଆସୁଛି ତାକୁ ମୋ'ର ବାବା ଶବ୍ଦରେ ଏକତ୍ରିତ କରିଦେଉଛ ବାରମ୍ବାର ମେରା ବାବା କହିବା ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହେଉଛି । ସେହିପରି ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମସ୍ୟା ବା କାରଣ ଆସୁଛି ତେବେ ସେଥିରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ବିଶେଷ ଅଟେ - “ମୁଁ ଏବଂ ମୋ'ର” । ଯେପରି ବାବା ଶବ୍ଦ କହିବା ମାତ୍ରକେ ମୋ'ର ଶବ୍ଦ ପକ୍କା ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି, ମନେ ପଡ଼ୁଛି ନା! ସମସ୍ତେ ଏବେ ଆଉ ବାବା ବାବା କହୁ ନାହାନ୍ତି, ମେରା ବାବା କହୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଏହି ମୁଁ ଶବ୍ଦକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବି ମୁଁ ଶବ୍ଦ କହୁଛ ସେତେବେଳେ ନିଜର ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ତାଲିକାକୁ ସମଗ୍ରକୁ ଆଣ । ମୁଁ କିଏ? କାହିଁକି ନା ମୁଁ ଶବ୍ଦ ତଳକୁ ଖସାଇବାର ମଧ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରତି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରକୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯେପରି ମେରା ବାବା କହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲାଣି, ସେହିପରି ମୁଁ ଶବ୍ଦ କହିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେହ ଅଭିମାନର ସମ୍ପ୍ରତି ପରିବର୍ତ୍ତନେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସମଗ୍ରକୁ ଆଣ । ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହିଭଳି କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ୱାମୀ ସହିତ ମୁଁ ଶବ୍ଦକୁ ଯୋଡ଼ି ଦିଅ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଉନ୍ନତର ଆଧାର ପାଲଟିଯିବ । ଯେପରି ମୋ'ର ଶବ୍ଦ ଏବେ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାବା ଶବ୍ଦକୁ ମନେ ପକାଇଦେଉଛି, ସେହିପରି ମୁଁ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ସମଗ୍ର କରାଇ କାହିଁକିନା ସମୟ ଏବେ ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର ନେଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚାଲେଞ୍ଚିତ କରୁଛି ।

ତେବେ ସମୟ ସମୀପତାକୁ ସାଧାରଣ କଥା ମନେ କର ନାହିଁ । ଅତୀତ ଏବଂ ଏତରରେତି ଶବ୍ଦକୁ ନିଜର କର୍ମଯୋଗୀ ଜୀବନରେ ସବୁ ସମୟରେ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରଖ । ନିଜର ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ନିଜ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କର । ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନ ନିଜର ନୂଆ ନୂଆ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଚାଲିଛି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେଯେତେ ନିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିଚାଲିବ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଚାଲିବ ।

ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିଜର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଖେଳାଇଚାଲ । ଯେବେକି ପ୍ରକୃତିର ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟର ଶକ୍ତି କେତେ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁଛି, ପାଣିର ବର୍ଷା ମଧ୍ୟ କରୁଛି, ପାଣିକୁ ସୁଖାଇ ମଧ୍ୟ ପାରୁଛି । ଦିନକୁ ରାତି ଏବଂ ରାତିକୁ ଦିନ କରି ଦେଖାଉଛି, ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର କିରଣ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ନିଜର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସକାଶ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କର । କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର, ସକାଶ ଦିଅ । ଯେପରି ସ୍ୱାପନାର ଆଦି କାଳରେ

ବାପଦାଦାତ୍ମକ ତରଫରୁ ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଘରେ ବସି ସୁଖ ଶାନ୍ତିର କିରଣ ମିଳିବାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା, ତାତ୍ତ୍ୱକୁ ପରେରଣା ମିଳୁଥିଲା ସେଠାକୁ ଯାଅ । ସେହିପରି ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ଉଷାନସୁରଯୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦଠାଠା ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ତରଙ୍ଗ ଖେଳାଇବାର ଅନୁଭୂତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହେବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ମନରୁଦୃଢ଼ ବାବାତ୍ମକ ସ୍ୱମୃତିରେ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ନିଜ ଭିତରେ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଅ । ଯେବେ ଇଚ୍ଛା, ଯେପରି ଇଚ୍ଛା, ଯେତେ ସମୟ ଚାହିଁବ ସେତେ ସମୟ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମନକୁ ଏକାଗ୍ର କରିପାରୁଥିବ । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ମାଷ୍ଟର ଉଷାନ ସୁରଯୟ ସଂରୂପକୁ ଜାଗ୍ରତ କର ଏବଂ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର କିରଣ ବା ସକାଶ ଦିଅ ।

ବାପଦାଦା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବଡ଼ ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାତ୍ମକ ପାଖରେ ସବୁଆତର ବହୁତ ଭଲ ସେବାର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚିଛି, ଚାହେଁ ପ୍ରଦରଶନୀ କରନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ସମାଚାର ପତ୍ର ଦଠାଠା ହେଉ, ଟି.ଭି. ଦଠାଠା ହେଉ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚୁଛି, ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ସବୁ ଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକ ବାକି ରହିଯାଇଥିଲା ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନ ନିଜ ନିଜର ଏରିଆକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଖବର କାଗଜ ଦଠାଠା, ଟି.ଭି. ଦଠାଠା, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ଦଠାଠା ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେବା କରୁଥିବା ସବୁ ପିଲାତ୍ମକୁ ବାପଦାଦା ବହୁତ ବହୁତ ସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ, ଆଶୀର୍ବାଦ ଭରା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ତ ବହୁତ ଭଲ ଉପତ୍ୟାଗ-ଉତ୍ସାହ ରଖିଛ ଏବଂ ଚାରିଆଡ଼େ କହୁଛନ୍ତି ବରହମାଳୁମାରୀମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏହି ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ବ୍ୟାପୀ ଗଲାଣି ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚାରିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପୀବାରେ ଲାଗିଛି । କିନ୍ତୁ... କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହେଉଛି ଶୁଣାଇବୁ? କିନ୍ତୁ ବରହମାଳୁମାରୀମାନଙ୍କର ବାବା କେତେ ଭଲ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଏବେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପ୍ରଚାର ହେବା ଦରକାର । ବରହମାଳୁମାରୀମାନେ ଭଲ କାମ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କରାଇବାବାଲା କିଏ, ଏବେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷତା ହେବା ଦରକାର । ବାବା ଆସିଗଲେଣି, ଏହି ସମାଚାର ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର । ଏବେ ଏହାର ପ୍ଲାନ ତିଆରି କର ।

ପିଲାମାନେ ବାପଦାଦାତ୍ମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଟ୍ରାରିସ୍ ବା ମାଇକ୍ ଆତ୍ମା କାହାକୁ କହିବା? ତେବେ ମାଇକ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବରତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ବାପଦାଦା ଏଭଳି ମାଇକ୍ ଆତ୍ମା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯାହାର କଥାରେ ମହାନତା ଥିବ । ଯଦି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବାବା ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ବି ବହୁତ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି, ଏତିକି ପରମ୍ପରାନ୍ତ ତ ଆଣିପାରିଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏଭଳି ମାଇକ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାତ୍ମକର କଥାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଓଜନ ଥିବ । ଏହିଭଳି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧର ଅରଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବେ କିନ୍ତୁ ତା'ର କଥା ଶୁଣି ଭାବିବେ ଯେ ଲଏ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ଏହାତ୍ମକ କଥାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଛି । ଯଦି ଲଏ ଅନୁଭବ କରି କହୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହାତ୍ମକ କଥାର ମୂଲ୍ୟ ଅଛି । ଯେପରି ସ୍ଥିଳ ମାଇକ୍ ମେଶିନ୍ ତ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ଅଛି କିନ୍ତୁ କିଏ କେତେ ପାଠାରବାଲା, କିଏ କେତେ ପାଠାରବାଲା ହୋଇଥାଏ, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ମାଇକ୍ ଆତ୍ମାକୁ ଖୋଜି ବାହାର କର ଯାହାତ୍ମକ କଥାର ମୂଲ୍ୟ ଥିବ । ତାତ୍ତ୍ୱକର କଥା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଭାବିବେ ଯେ ଲଏ ଯଦି ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରି ଆସିଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରଗରେ ମାଇକ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ବାହାରିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଏଭଳି କହୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷ ଫଳ ମିଳୁନାହିଁ, ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଛି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମୟ କମ୍ ଅଛି ତେଣୁ ସେବା ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ନିମିତ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କଥାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଥିବ । ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ ହୁଏତ ନ ଥାଉ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନର ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅନୁଭବର ଅଧୋରିଣୀ ଥିବ । ସେମାନଙ୍କ ବାଣୀରେ ଅନୁଭବର ଅଧୋରିଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ଥିବ । ବୁଝିପାରିଲ ତ କେଉଁଭଳି ମାଇକ୍ ଦରକାର? ଟ୍ରାରିସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚତରାଧିକାରୀ ଆତ୍ମାତ୍ମକର ଲକ୍ଷଣ ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ନିଶ୍ଚାସରେ, ପ୍ରତିପାଦରେ ବାବା ଏବଂ ସେବାର କରତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ଏବଂ ଶରୀର-ମନ-ଧନ ସବୁଥିରେ ବାବା ଏବଂ ଯଜ୍ଞ ସମାହିତ ହୋଇଥିବ । ବେହଦର ସେବା ସମାହିତ ହୋଇଥିବ । ସକାଶ ଦେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥିବ । ଆର୍ଛା!

ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ତ ହୋଇଗଲାଣି, ପୁଣି ବି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସାରା ସଭାରେ ଯିଏ ଯେଉଁଠି ବି ଅଛି, ସେହିଠାରେ ନିଜର ମନକୁ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂକଳ୍ପରେ ସଂଘିତ କରିଦିଅ - ବାବା ଏବଂ ମୁଁ ପରମଧ୍ୟାମରେ ଅନାଦି ଜ୍ୟୋତି ବିନ୍ଦୁ ସଂରୂପ ଅଟୁ, ପରମଧ୍ୟାମରେ ବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ ବସିଯାଅ । ଆର୍ଛା । ଏବେ ସାକାରକୁ ଆସିଯାଅ ।

ଏବେ ବରତ୍ତମାନର ସମୟ ହିସାବରେ ମନ-ରୁଦ୍ଧିକୁ ଏକାଗ୍ର କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ହିଁ ମନ-ରୁଦ୍ଧିକୁ ଏକାଗ୍ର କର, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଅଧିକ ବଢ଼ାଅ । ମନ-ରୁଦ୍ଧି-ସଂସ୍କାର ତିନୋଟି ଉପରେ କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠାର ରହୁ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଆଗାମୀ ସମୟରେ ବହୁତ ସହଯୋଗ ଦେବ । ବାତାବରଣ ହିସାବରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା ଚାହୁଁଥିବ ତାହା ହିଁ ହେବା ଦରକାର । ତେଣୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହାକୁ ହାଲୁକା

କରିବାର ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ତୁମର ଅନ୍ତିମ ସୂଚକକୁ ସୁଖମୟ କରିବ । ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡ଼ର ଡବଲ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ, ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ, ଏହା ସହିତ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ, ସରବଦା ନିଜର ଅନାଦି ସ୍ୱର୍ଗରୂପ, ଆଦି ସ୍ୱର୍ଗରୂପ, ମଧ୍ୟସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗରୂପ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ସ୍ୱର୍ଗରୂପରେ ଯେବେ ଇଚ୍ଛା ସେବେ ସୂଚିତ ରହୁଥିବା, ସରବଦା ସର୍ବ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦତ୍ତରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା, ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ବାବାତ୍ମକଠାରୁ ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପଦତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଥିବା ପରମାତ୍ମ ସନ୍ନେହର ପାତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନନ ଶୁଭେଚ୍ଛା, ଆନନ୍ଦର ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ବରଦାନ:- ସାଥୀ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀପଣିଆର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ସଦା ସଫଳତା ମୂରତ ଭବ ।
ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସରବଦା ବାବାତ୍ମକ ସାଥୀରେ ରହିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି ।
କାହିଁକି ନା ବାବା ନିଜେ ସରବଦା ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ପାରୁଛନ୍ତି କରିଥାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ପାରୁଛନ୍ତି କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସାଥୀ ସ୍ୱର୍ଗ ସରବଗତ୍ତିମାନ ବାବା ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ସଫଳତା ମୂରତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।
ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଉକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ଛାତୁଛନ୍ତି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସଂଗର ଅନୁଭବ କରାଅ, ଟିକିଏ ଝଲକ ଦେଖାଅ କିନ୍ତୁ ତୁମୋମନେ ତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାଥୀ ହୋଇଯାଇଛ - ତେଣୁ ଏହି ଖୁସିରେ ଏବଂ ନିଶାରେ ରୁହ ଯେ - ଯାହା ପାଇବାର ଥିଲା, ତାହା ପାଇଗଲି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିବାର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ମନ ଉଦାସ ହେବା ଏବଂ ଖୁସି ହଜିଯିବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ୱାର:- ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର । ଯଦି ବହୁତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଳ-ଅଟଳ, ନିର୍ବିଘ୍ନ, ନିର୍ବନ୍ଧନ, ନିର୍ବିକଳ୍ପ, ନିର୍ବିକର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାକାରୀ, ନିର୍ବିକାରୀ ଏବଂ ନିରହଂକାରୀ ସୂଚିତରେ ରହିବ ତେବେ ଯାଇ କର୍ମାତୀତ ହୋଇପାରିବ । ସେବାର ବିସ୍ତାରକୁ ଯେତେ ବି ବଢ଼ାଅ କିନ୍ତୁ ବିସ୍ତାରକୁ ଯାଇ ସାର ସ୍ୱର୍ଗର ସୂଚିତ ଅଭ୍ୟାସ କମ ନ ହେଉ, ବିସ୍ତାର ଭିତରେ ସାରକୁ ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ । ଖାଅ, ପିଅ, ସେବା କର କିନ୍ତୁ ନିଆରା ପଣିଆକୁ ଭୁଲ ନାହିଁ ।